

Oslo 19. juni 2024

Det kongelige Landbruks- og matdepartement
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Høringsinnspill til Gjødsebrukforskriften

Det vises til høringsnotat fra Landbruksdepartementet om gjødsebrukforskriften datert 20. mars 2024.

Biogass Norge vil takke for at forskriftene er sendt på høring og med dette gi våre innspill til gjødsebrukforskriften.

Biogass Norge representerer den norske biogassindustrien. Medlemmene representerer avfallssektoren, landbruket, vann- og avløp, produksjon av biogass, distribusjon og bruk. I tillegg er det medlemmer fra leverandørindustrien.

Produksjon av bærekraftig biogass er et viktig virkemiddel i kampen for klimakutt. Samtidig er produksjon av biogass en måte å håndtere biologisk avfall på. Biogass er også et viktig virkemiddel i landbrukets klimaarbeid. I landbrukets klimaplan er biogassproduksjon og bruk av biogass og biogjødsel pekt på som avgjørende for å nå landbrukets klimamål.

Skal vi lykkes med å ta ut klimapotensialet biogass representerer for sentrale næringer i Norge, er det viktig at innretningen på gjødsebrukforskriften ivaretar biogassbransjen sine behov. Blant annet Rogaland har gode forutsetninger for å utnytte husdyrgjødsel i biogassanlegg med store volumer husdyrgjødsel innenfor korte avstander.

Biogassanlegg alene løser imidlertid ikke alle situasjoner som eksempelvis fosforoverskudd, siden fosforet er i behold i biogjødselen. Formålet med å anvende husdyrgjødsel til biogass er å hente ut andre verdier som biogass, reduserte metanutslipp og samtidig skaffe mer rasjonell håndteringskjede for å omfordele gjødseoverskuddet dit det trengs. Som en viktig oppfølging av

målet om bruk av mer gjødsel til biogassproduksjon, må det derfor følge sterke virkemidler til etablering av flere anlegg. Biogass Norge har foreslått et biogassprogram for industrielle anlegg i Bionova med en årlig ramme på 500 millioner kroner for å oppnå dette.

Landbrukets klimaplan har som mål å kutte 280 000 tonn CO₂-ekvivalenter ved å bruke husdyrgjødsel til biogass. Det er nå flere satsinger på industriell produksjon av biogass basert på husdyrgjødsel, fiskeslam og organisk avfall fra andre sektorer. Fra biogassanleggene er det klare forventninger om at jordbruket skal fungere som mottaker av biogjødsel. Forslaget til ny gjødselbrukforskrift viser at landbruket har svært begrenset kapasitet til å ta imot biogjødsel utenom kornarealene. Biogassanlegg som etableres langs kysten med ensidig husdyrproduksjon og gress må i hovedsak finne alternativ bruk av biogjødselen.

Fiskeslam er et viktig substrat i fremtidig biogassproduksjon. Nytt regelverk må innrettes slik at denne biologiske avfallsressursen kan brukes av biogassanleggene – og som bearbeidet ingrediens i biogjødsel.

Omsetningskrav for resirkulert fosfor

Biogass Norge er kjent med at det foreligger et forslag om å innføre et omsetningskrav for resirkulert fosfor. Biogass Norge mener det er for tidlig å ta stilling til et slikt forslag og anbefaler at det ikke innføres nå, men at det utredes tilstrekkelig for å kunne vurdere konsekvensene av forslaget.

Biogass Norge støtter på generelt grunnlag forslag som bidrar positivt til økt sirkularitet og lønnsomhet i verdikjeden til biogassproduksjon, og med det produksjon av biogjødsel.

Gjødsel en sirkulær ressurs

Gjødsel er en nødvendig ressurs for planteproduksjon og økt matproduksjon, og viktig for bygge opp under biogassproduksjon som en del av den sirkulære verdikjeden biogass er en del av.

Bedre utnytting av husdyrgjødselen vil styrke jordhelsen, redusere behovet for mineralgjødsel og redusere avrenning av næringsstoffer til vassdrag og kystområder.

For å øke selvforsyningen, og ha landbruk over hele landet, foregår mye av husdyrproduksjonen i områder hvor det er liten eller ingen kornproduksjon. Det

skaper utfordringer i enkelte kommuner og regioner hvor det er for mye husdyrgjødsel i forhold til avlingenes behov for plantenæring. Det er nødvendig å gjøre avveininger mellom hensynet til miljø og matproduksjon.

Biogass Norge mener at det i forbindelse med revisjonen av gjødselregelverket må tas utgangspunkt i det jordbruket vi har og sikre at bøndene kan gjøre nødvendige tilpasninger på sitt bruk. Samtidig må vi kunne bruke ressursen husdyrgjødsel representerer i biogassproduksjon og sikre at biogjødselen fra biogassproduksjonen blir en verdifull ressurs for landbruket.

Det er viktig å minne om at jord trenger tilførsel av organisk materiale, planter trenger næring for å vokse, og «rene» næringsstoff finnes knapt. Vi forurenser jord, luft og vann gjennom menneskelig aktivitet, og alt organisk materiale inneholder tungmetaller. En betydelig innskjerping i håndhevingen av et sovende regelverk vil kunne bli en svært alvorlig bremsekloss for sirkulære løsninger for avfall, produksjon av bioenergi og økt økologisk produksjon, noe som også er viktige mål for samfunnet. Det hjelper ikke om jorden er nesten fri for tungmetaller hvis bonden ikke får lov å gjødsle den, så produksjonen blir borte.

Overordnet mener Biogass Norge at forskriften med nødvendig endringer vil bidra til et bedre miljø og mindre avrenning. Næringsstoffer vil i større grad tas opp gjennom vekstsesongen i stedet for å bli vasket ut og skape problemer med avrenning, eksempelvis i Oslofjorden.

Positivt med to forskrifter

Biogass Norge støtter forslaget om å dele dagens forskrifter i to slik at vi fremover har en gjødselbruksforskrift og en gjødselvareforskrift.

Bruk begrepet biogjødsel i stedet for biorest

Før vi kommenterer enkeltpunkter ønsker vi å gi tilbakemelding om bruk av ordet «biorest» i forskriften. I forskriften ber vi om at begrepet «biorest» skiftes ut med «biogjødsel» når bioresten går over til å bli en vare.

Biogass Norge er opptatt av at vi i større grad bruker begreper som bygger oppunder verdikjeden til biogassproduksjon, og at vi i økende grad synliggjør det som er verdiskapende produkter. Vi ber derfor om at det gjennomgående i forskriften benyttes begrepet biogjødsel når gjødselen blir en vare som kan omsettes og inneha ulike kvaliteter med ulik økonomisk verdi.

Biogass Norge sine kommentarer til enkeltpunkter i gjødselbruksforskriften:

Hjemmelsgrunnlag, formål og virkeområde

Biogass Norge støtter at forskriften kun omfatter landbruket og ikke private hager, skolegårder, tilrettelagte lekeområder, skog eller utmark.

Biogass Norge vil fremheve behovet for at det i hjemmelsgrunnlaget til gjødselbruksforskriften tas inn en formulering som bygger oppunder gjødsel som en del av sirkulærøkonomien. En mulig formulering er: «bidra til innovasjon og forsvarlig gjenbruk av avfallsressurser for å redusere jomfruelig ressursuttak og fremme en sirkulær økonomi». Biogass Norge viser også til høringsuttalelsen fra Grønn Vekst på dette punktet.

Krav til plassering, oppsamling, lagring og spredetidspunkt

Lukket kum

Biogass Norge mener det er fornuftig å stille krav om tak på gjødselkummer. Lukket kum tar bedre vare på kvalitetene og næringsstoffene i gjødselen og biogjødselen. Gjødselen får dermed en høyere nytteverdi for biogassanleggene som mottar gjødsel fra bønder. Lukket kum er også bedre for lagring av biogjødsel som kjøres ut fra biogassanleggene til den enkelte bonde. Lukket gjødselkum er i dag et krav som noen biogassanlegg har i sine kontrakter med bønder som leverer husdyrgjødsel til biogassanlegg og/eller som mottar biogjødsel fra biogassanlegg.

I LMD's presentasjon av høringsforslaget i sin tid ble det anslått at 300 griseprodusenter og 900 melkeprodusenter trenger utvidet gjødsellager med foreslått forskrift. Med anslått byggekostnad på kr. 500 000,- kroner per kum gir dette et investeringsbehov på 600 millioner kroner. Departementene foreslår at virksomheter som ved forskriftens ikrafttredelse ikke har tilstrekkelig lagerkapasitet til å overholde forslag til nytt spredetidspunkt, som en overgangsordning ut år 2027, kan spre gjødsel uten nedmolding fram til 1. oktober, og med nedmolding fram til 1. november. Investeringene må i hovedsak dekkes av IBU-midlene i jordbruksavtalen.

Biogass Norge ber derfor om at den økonomiske rammen for IBU-midler hos Innovasjon Norge er stor nok slik at bøndene settes i stand til å investere i lukket kum. Det bør også være en rimelig overgangsperiode. Å innføre

forskriften allerede 1. januar 2025 er ikke realistisk. Overgangstiden må sees i sammenheng med mulighetene for å investere i lukket kum. 2027 er sannsynligvis for tidlig.

Lager under husdyrrom

Det bør stilles krav om at biorest/biogjødsel ikke kan lagres under husdyrrom. Det har vært flere episoder hvor det er utviklet gjødselgass etter at det er tømt biorest/biogjødsel i lager med husdyrgjødsel.

Spredetidspunkt

Spredfrist fra 1. mars til 1. september er for kort. Det er viktig å ha lokale regler som hindrer avrenning i vassdrag, men samtidig er det behov for å ha fleksibilitet i regelverket som ivaretar ulike aktørers interesser i verdikjeden til biogass.

Spesielt påpekes det at kravet om å spre før 1. september blir for hektisk og at vekstsesongen mange steder fortsetter til ut i november. Spredfristen må samkjøres med frist for å så høst Korn fram til 20. september etter forskrift om regionale miljøkrav i jordbruket i Østfold, Akershus og Oslo. I områder med tidlig vår er det ønske om å beholde 15. februar som startdato, dette er også viktig når husdyrgjødsel skal spres på innmarksbeiter. Det vises også til kommentarer om spredetid og konsekvenser for vann- og renseanleggene i kapittelet om særskilte gjødselslag og areal typer.

Tilsyn

Biogass Norge støtter at Statsforvalteren har det formelle ansvaret med tilsyn.

Krav til spredeareal, -mengde og – metode

Biogass Norge vil påpeke at biogjødsel fra biogassproduksjon til en viss grad kan tilpasses landbrukets behov for næringsstoffer. Kunnskapen og teknologien på dette feltet er under rask utvikling og kan bidra til at bønder i fremtiden kan bestille biogjødsel fra biogassprodusenter tilpasset behovet til eget spredeareal. Er arealet fattig på fosfor, kan biogjødselen leveres med tilsvarende høyt fosfornivå. Og motsatt; er arealet gjødselen skal spres utover et areal med høyt fosfornivå, kan det leveres biogjødsel med lavt fosforinnhold.

Nytt regelverk må derfor ivareta biogassprodusenters mulighet til å «skreddersy» biogjødsel som leveres til spredning. Dette gjelder også kontrollen med innholdet av fosfor i biogjødselen.

Biogass Norge støtter at godkjenninger gitt etter dagens regelverk automatisk videreføres etter ny forskrift.

Fosformengde per dekar

I ny forskrift foreslås det følgende grenser for fosforinnhold til gjødselen, dette gjelder også biogjødsel:

- I Rogaland en grense på 3,1 kg P/daa/år ved ikraftttredelse, 3,0 kg P/daa/år etter 4 år og 2,7 kg P/daa/år etter 8 år.
- I Troms og Finnmark en innstramming til 2,5 kg P/daa/år ved ikraftttredelse.
- I resten av landet en grense på 2,8 kg P/daa/år ved ikraftttredelse, 2,5 kg P/daa/år etter 4 år, og 2,3 kg P/daa/år etter 8 år.
- For innmarksbeiter en grense på 2 kg P/daa/år over hele landet, i tråd med lavere avlinger og fosforbehov på disse arealene.

Biogass Norge er generelt positive til at forskriften revideres med grenseverdier for fosfor og at husdyrbøndene alternativt kan velge balanse gjødsling.

Biogass Norge vil påpeke at fristene i høringsforslaget ikke har tatt høyde for at det tar tid å få på plass systemer landbruket trenger for å benytte balanse gjødsling. Dette må være på plass for å kunne etterleve regelverket. Biogass Norge ber derfor om en utsettelse av innføring av forskriften til disse er på plass, men understreker at det bør gjøres så snart som mulig.

Ellers vil vi peke på at det ofte er bøndene som har investert i nye driftsbygninger og melkekvoter som blir hardest rammet av innstrammingen i regelverket, noe som må tas med i vurderingene av overgangstid og tilpasninger.

Til spredekrav

Kravet innebærer at husdyrgjødselen vil måtte disponeres på et større areal enn i dag og dette krever økt transport. For at en større andel av husdyrgjødselen skal spres i vekstsesongen trengs mer RMP-tilskudd for å spre med slangespreder. Rogaland Bondelag viser til at bøndene i gjennomsnitt tar

ut om lag 3,5 kg P/daa fosfor med avlingene i dag og mener fosforgrensen ikke kan settes lavere enn 3 kg P/daa. Flere fylkeslag i Bondelaget påpeker at de høster like store avlinger som i Rogaland og mener de må få samme fosforgrense. Det må tillates å bruke mer fosfor enn hva fosforgrensene tillater på arealer med lave P-AL verdier som f.eks. nydyrkingsarealer. Det bør være et mål at de fleste bøndene kan gjødsle etter fosforgrensene og ikke etter balanse gjødsling som er mer krevende. Da må regelverket være fleksibelt og tillate noe avvik. Normtallene må kunne korrigeres dersom man fører med fosforfattig kraftfôr.

Biogass Norge etterspør nærmere redegjørelse for om det er ment å referere til «åpen jord» i stedet for «åpne åker» i denne paragrafen knyttet til spredekrav.

Særskilte gjødselslag og areal typer

Dette kapitlet i forskriften er særlig viktig for vann- og renseanleggene. Landets kommuner står foran store investeringer i nye eller utvidete renseanlegg, og da er det viktig med avklarte rammebetingelser.

For denne delen av biogassbransjen er viktig at formålet med gjødselbruksforskriften videreføres, ved at den skal «legge til rette for at gjødsel kan unyttes som en ressurs og samtidig forebygge forurensningsmessige, helsemessige og hygieniske ulemper ved lagring og bruk. Forskriften skal bidra til en miljøforsvarlig forvaltning av jordsmonnet og ivareta hensynet til biologisk mangfold».

Biogass Norge er ikke uenig i at prinsippet for tilførsel av gjødsel må være basert på balanse gjødsling, dvs at det i utgangspunktet skal tilføres den mengde næringsstoffer som en normal avling fjerner. Samtidig viser vi til noen av utfordringene beskrevet i kapitlet over.

Den foreslåtte innskrenkingen i spredetidspunkt 1. mars – 1. september er strengere enn det som ble foreslått fra direktoratgruppen i 2018, der det ble åpnet for spredning fram til 15. september. Biogass Norge mener at spredefristen må samordnes med frist for å så høstkorn fram til 20. september, etter forskrift om regionale miljøkrav i jordbruket i Østfold, Akershus og Oslo. Dette er kommentert nærmere i avsnittet om spredetidspunkt.

I forskriften foreslås det å fjerne muligheten til å lagre avløpslam lokalt hos mottaker på bruksstedet, slik regelverket gir anledning til i dag. Begrunnelsen for dette synes å være plager med lukt ved slik lagring, noe vi stiller oss undrende til, da lukt er en utfordring som kan løses ved forebyggende og eventuelle strakstiltak der det er nødvendig. Eventuelle problemer med avrenning og tap av næringsstoffer ved slik lagring er også noe som kan minimeres. Dagens regelverk stiller allerede krav om at anlegg for lagring av avløpslam ikke må plasseres på flomutsatte områder, nært vassdrag, brønn eller annet vannforsyningssystem, at det medfører fare for forurensning.

I tillegg heter det at gjødselvarer med mer enn 25% tørrstoff, og som omdannes under lagringsperioden, kan lagres direkte på bakken. Slike hauger skal skjermes mot overflatevann. Kommunen kan stille krav om skjerming mot nedbør.

Biogass Norge mener at disse bestemmelsene må videreføres, for å sikre at ressursene i avløpslam fortsatt skal kunne utnyttes, og avløpslam kan brukes som gjødsel og jordforbedringsmiddel, som i dag.

Summen av endringen med sterkt redusert spredsesong og bortfall av lokal lagring vil være svært dramatisk for kommuner og avløpsrensaneanlegg. Fra aktører i bransjen hører vi sterk bekymring om dette i det hele tatt lar seg gjennomføre i praksis.

En gårdbruker som vurderer å bruke avløpslam vil i praksis kun ha et svært kort tidsvindu i løpet av våren for å ta imot dette på gården sin. I vårløsningen er det bløtt på jordene, noe som gjør uttransport krevende. Kapasiteten på uttransport til gårdene blir også en utfordring om alt skal kjøres ut i vekstsesongen. Tiden fra vårløsning til våronn er kort, kanskje bare 2 uker. Det vil derfor bli svært krevende å motta slam, og få spredd alt innen rimelig våronnstart. Mottak i løpet av sommeren, for spredning senest 1. september vil være et sjansespill, da det ikke vil være sikkert om kornet er ferdig tresket og arealet er klart for spredning og nedmolding av avløpslam innen fristen 1. september. Hva som i så fall skal skje er usikkert, - hvem skal ta ansvaret for dette? Må leverandør hente det tilbake?

Lagerkapasiteten for avløpslam på rensaneanleggene eller på sentralt opparbeidede og godkjente mellomlagerplasser er allerede i dag en knapphetsfaktor, over hele landet, og spesielt i regioner med mye avløpslam. Med de nye begrensningene må en slamprodusent eller leverandør påregne å ha lagerkapasitet for 1-1,5 års produksjon tilgjengelig, for å være sikker.

Et avløpsrenseanlegg er helt avhengig av å til enhver tid kunne kjøre bort det slammet som produseres på anlegget. Dersom det ikke finnes egnet mottak for avløpsslammet, må renseanlegget stanses, og avløpsvannet passere urensset til resipient.

Erfaringen fra de som har etablert og fått tillatelse til å etablere slike plasser er at det er svært krevende å finne egnede lokaliteter, i nærheten av markedet. Slike forsøk kjennetegnes ved å være ressurs- og tidkrevende prosesser – i tillegg til at det er et sjansespill, med hensyn til om de til slutt får de nødvendige tillatelser – først i vertskommune for anlegget og til slutt fra statsforvalter. Alt dette skjer i en tid der slammengden i Norge vil øke betydelig som følge av nye krav til sekundærrensing og nitrogenrensing.

Biogass Norge ber om utsettelse av §22 i foreslått forskrift inn til det foreligger en helhetlig plan for biogjødsel/slam fra vann- og renseanleggene. Ny forskrift vil gjøre det helt umulig å håndtere lagervolumene med biogjødsel fra disse anleggene. Det er rett og slett ikke lagerkapasitet til disse volumene. Det er heller ikke kapasitet i forbrenningsanleggene til å ta imot de store volumene av slam vi snakker om. Begge begrensingene har negative konsekvenser med tanke på helse og klima, og fordrer en plan som utarbeidet sammen med vann- og renseanleggene for å håndtere en ny situasjon med større lagre.

Biogass Norge ber derfor om at det lages en plan for håndtering av dette slammet. Dette er en absolutt nødvendighet om departementet opprettholder nye grenser for spredning av gjødsel.

Spesielt vedrørende anleggsjord som dyrkingsmedium: §24 i Gjødselbruksforskriften og §23 i Gjødselvareforskriften

Biogass Norge viser til innspill fra Grønn Vekst om §24 i Gjødselbruksforskriften og §23 i gjødselvareforskriften. I §24 i Gjødselbruksforskriften bør forskriften endres siden kravene er uforholdsmessig rigide og vil tilrettelegge for økt bruk av jomfruelig torv, myr og matjord fremfor å erstatte disse med mer miljøvennlige avfallsressurser som kompost eller vannverksslam. Dette er fordi mengdebegrensningene i Gjødselbruksforskriften §24 gjør at man aldri vil kunne bruke mer enn 17-25 vol% sammenlagt av kompost og vannverksslam i en anleggsjord, uavhengig av tungmetallinnholdet. Da må man bruke torv eller jord for å få opp det organiske innholdet i anleggsjorden til et tilstrekkelig nivå. Dette er fordi det står det at man maks kan bruke 5 cm av andre komponenter

enn jord, silt og leire. Her forstår vi det som at «en komponent som ikke er jord, silt og leire», er andre organiske råvarer i Gjødselforeforskriftens vedlegg 1, slik som komposter og vannverksslam.

De aller fleste vekster krever et toppjordlag på 20-30 cm (Se NS-3420 K anleggsgartnerstandarden). Kan bare 5 cm av dette vekstjordlaget være organiske råvarer i vedlegg 1 utgjør det knappe 17-25 vol% i en jordresept. 17-25 vol% organiske råvarer vil imidlertid ikke gi en vekstjord med høyt nok organisk innhold for de aller fleste vekster. Skal man ha en god vekstjord burde innholdet av organiske råvarer være fra 40-60 vol%.

Slik forskriften foreligger nå må de resterende vol% av organisk råvare komme fra råvarer som unnlates av forskriften, slik som jomfruelig torv, eller jord, slik som myr og matjord, og må tilføres i mengder mellom 15-35 vol%. Dette vil oppmuntre til å bygge ned verdifull natur fremfor å gjenbruke organisk avfall slik som hagekompost eller vannverksslam.

§23 i Gjødselforeforskriften burde fjernes helt og anleggsjord burde inngå i §21 i likhet med andre gjødselfarar. De lave tungmetallgrensene for jord i anleggsjord i §23 vil føre til økt bruk av jordmasser «alene» fremfor å heve kvaliteten ved å lage anleggsjord i blanding med andre råvarer slik som kompost. Å ha en egen tungmetallgrense for anleggsjord er uhensiktsmessig siden anleggsjord burde kunne ha ulike kvalitetsklasser som bestemmer mengdebegrensningen i §24 i Gjødselforbruksforskriften.

Tungmetallgrensene i §23 i Gjødselforeforskriften er så lave at de er lavere enn det som betegnes som «meget god tilstandsklasse 0» iht.

Forurensingsforskriften («normverdi»). Slik forslaget til ny Gjødselforeforskrift foreligger vil jordmasser som gjenvinnes direkte (dvs. ublandet) fortsatt reguleres av Forurensingsforskriften. Dette betyr at det vil finnes jordmasser som ikke vil kunne inngå i samblanding med kompost i en anleggsjord, men som kan gjenvinnes direkte. I tillegg er det ingen krav til antall cm som kan tilføres i Forurensingsforskriften, så lenge jordmassene er innenfor tilstandsklasse 0, og tungmetallgrensene er høyere for enkelte tungmetaller der det naturlige bakgrunnsnivået er høyt, slik som i Trondheim.

At jordmasser som gjenvinnes direkte har løsere regulering for tungmetaller og mengder enn jordmasser som råvarer inn i anleggsjord, vil føre til at mindre samblandes med kompost og at færre av alle disse avfallsressursene vil gjenvinnes. Jord er dessuten mindre egnet som vekstmedium alene enn i

blanding med kompost, som kan bidra med for eksempel næring, noe som kan føre til at det vil være færre høy-kvalitets jordprodukter ute i markedet. Vi mener at §24 i Gjødseleksforskriften og §23 i Gjødseleksforskriften må endres for å tilrettelegge for en økt og trygg gjenvinning av organiske avfallsressurser, og dermed bidra til å fremme grønn omstilling og sirkulær økonomi. Man må åpne for at det skal gå an å utvikle en torvfri anleggsjord basert på kompost og sand, på den betingelse at tungmetallinnholdet og næringsinnholdet er forsvarlig lavt.

Dette er Grønn Vekst og våre forslag til disse paragrafene:

1.

§23 i Gjødseleksforskriften bør fjernes og anleggsjord bør inngå i §21 i likhet med andre gjødseleksvarer. Det betyr at kvalitetsklassen på anleggsjorda vil bestemmes av tungmetallinnholdet i anleggsjorda og i råvarene (for eksempel kompost), jf. bokstav a-c. Forskjellen på anleggsjord og andre dyrkingsmedier vil være at anleggsjord har tilleggskrav til maksimumsinnhold av nitrogen og fosfor for, jf. §29 i Gjødseleksforskriften, og mengdebegrensninger, jf. §24 i Gjødseleksforskriften (se punkt 4).

2.

Tungmetallinnholdet i §21 burde ta hensyn til økte bakgrunnsnivåer av enkelte tungmetaller, slik som gjøres i Forurensingsforskriften for krom og nikkel i Trøndelag.

3.

Bruksmengden av anleggsjord ved etablering eller reetablering av grøntanlegg, jf. Gjødseleksforskriftens §24 ledd 4, burde reguleres utfra kvalitetsklassen til anleggsjorda (se punkt 1). I likhet med gjødseleksvarer til landbruksformål, jf. §24 bokstav a-e og ledd 3, bør det være en trappetrinnsmodell for antall cm som kan tilføres. Grenseverdiene bør hensynta at anleggsjord tilføres over en lengre tidsperiode enn 10 år, jf. §24 ledd 1. For eksempel kan trappetrinnsverdiene være at anleggsjord i kvalitetsklasse 0 kan brukes ubegrenset, kvalitetsklasse I i 40 cm og II-III i 20 cm.

4.

Det bør spesifiseres i §3 definisjoner hva som menes med «alle dyrkingsmedier som ikke er anleggsjord», jf. §35, for å unngå at man velger å deklare seg bort fra reguleringene som bare gjelder anleggsjord. Feilmerking og rom for

tolkning vil skape uriktige konkurransevilkår og vil kreve større behov for oppfølging/tilsyn av Mattilsynet.

5.

Jord som råvare i anleggsjord vil som i dag reguleres av tilstandsklassene i Forurensingsforskriften, slik at jord «alene» likestilles med jord som råvare i anleggsjord når det gjelder tungmetallgrenser. I tillegg vil det være tryggere å anvende jord som råvare i anleggsjord dersom jord reguleres av forurensingsforskriften enn av gjødselvereforskriften. Dette fordi Forurensingsforskriften også stiller krav til blant annet organiske miljøgifter og oljerester. Siden oppgravd jord kan komme fra by- og veinære strøk med høy forurensing, burde jord ha grenseverdier også for disse parameterne.

Krav til gjødslingsplan og journal med dokumentasjon

Ingen kommentarer.

Hjemler for å kunne stille strengere krav

Ingen kommentarer.

Er det spørsmål til våre innspill ta gjerne kontakt med oss.

Men vennlig hilsen

Biogass Norge

Pia Farstad von Hall

Daglig leder